

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 2. mai 2016
(OR. en)

8535/16

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0124 (NLE)

SOC 214
EMPL 131
PECHE 150

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	29. aprill 2016
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2016) 235 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU DIREKTIIV, millega rakendatakse 21. mai 2012. aasta (muudetud 8. mail 2013) kokkulepet, mille sõlmisid Euroopa Liidu põllumajandusühistute üldine liit (COGECA), Euroopa Transporditöötajate Föderatsioon (ETF) ja Euroopa Liidu kalandusettevõtete riiklike organisatsioonide ühendus (EUROPÊCHE) ning mis käsitleb Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 2007. aasta kalandustöö konventsiooni rakendamist

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2016) 235 final.

Lisatud: COM(2016) 235 final

Brüssel, 29.4.2016
COM(2016) 235 final

2016/0124 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega rakendatakse 21. mai 2012. aasta (muudetud 8. mail 2013) kokkulepet, mille sõlmisid Euroopa Liidu põllumajandusühistute üldine liit (COGECA), Euroopa Transporditöötajate Föderatsioon (ETF) ja Euroopa Liidu kalandusettevõtete riiklike organisatsioonide ühendus (EUROPÊCHE) ning mis käsitleb Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 2007. aasta kalandustöö konventsiooni rakendamist

(EMPs kohaldatav tekst)

{ SWD(2016) 143 final }

{ SWD(2016) 144 final }

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Rahvusvaheline Tööorganisatsioon (ILO) algatas 2002. aastal ülemaailmsel tasandil arutelu, mis käsitles kalandussektori rahvusvaheliste standardite täielikku ja ajakohastatud kogumit, mille abil tagataks kaluritele asjakohane kaitse kogu maailmas. Selle tulemusena võeti 2007. aastal vastu kalandustöö konventsioon¹. Seni on Prantsusmaa ainus ELi liikmesriik, kes on selle konventsiooni ratifitseerinud².

Komisjon käivitas 2007. aastal Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 154 kohase sotsiaalpartneritega konsulteerimise esimese etapi, mille raames kutsuti sotsiaalpartnereid üles „uurima, kas oleks võimalik ühisalgatuse kaudu edendada hiljuti sõlmitud ILO kalandustöö konventsiooni (2007) sätete kohaldamist ELis“³. Euroopa Liidu põllumajandusühistute üldine liit (COGECA), Euroopa Liidu Transporditöötajate Föderatsioon (ETF) ning Euroopa Liidu kalandusettevõtete riiklike organisatsioonide ühendus (Europêche) alustasid läbirääkimisi 2009. aastal. Kokkulepe sõlmiti 21. mail 2012 ning seda muudeti hiljem 8. mail 2013. 10. mail 2013 taotlesid ELi sotsiaalpartnerid, et komisjon rakendaks nende kokkulepet nõukogu otsusega vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 155 lõikele 2.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on rakendada COGECA, ETFi ja Europêche'i vahelist kokkulepet, mis käsitleb Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 2007. aasta kalandustöö konventsiooni rakendamist.

Komisjoni eesmärk on käesoleva ettepanekuga parandada ELi liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel töötavate kalurite töö- ja elamistingimusi ning selleks luuakse konsolideeritud õigusraamistik, mis sobib merekalandussektori töötingimustega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Käesolev algatus on kooskõlas komisjoni prioriteediga, mille kohaselt kujundatakse välja tugevam ja õiglasem ühtne turg, eelkõige selle sotsiaalset mõõdet silmas pidades. See on kooskõlas jõupingutustega, mida komisjon teeb õiglase ja tõeliselt üleeuroopalise tööturu loomiseks, et tagada töötajatele korralik kaitse ja püsivad töökohad⁴. See hõlmab tööohutust ja tervisekaitset, tööaega, sotsiaalkaitset ning töölepinguga seotud õigusi.

ELi õigussätted, mis käsitlevad kalurite elamis- ja töötingimusi, on sätestatud mitmes õigusaktis, eelkõige tööõigust käsitlevates ELi direktiivides ning tööohutust ja töetervishoidu käsitlevates ELi õigusaktides. Küsimustes, mis ei ole ELi õigusaktidega hõlmatud, nagu õigus saada ravi kaldal, kodumaale tagasi sõitmise õigus ja kalurite töövõimet tõendav arstitõend, on ELi liikmesriigid kehtestanud väga erinevad standardid.

¹ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188.

² Prantsusmaa ratifitseeris konventsiooni 2015. aasta oktoobris. Euroopa Majanduspiirkonna liige Norra ratifitseeris konventsiooni 2016. aasta jaanuaris.

³ KOM(2007) 591 (lõplik).

⁴ President Junckeri kõne Euroopa Liidu olukorra kohta Euroopa Parlamendis 9. septembril 2015.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

ELi tööohutuse ja tervishoiu õigustiku järelhindamine jätkub ning veel on kindlaks tegemata mitu ELi õigusaktide läbivaatamise seisukohast olulist küsimust, mis on seotud tulevase tööohutust ja tervishoidu käsitleva ELi õigusraamistiku uue ülesehituse ning selle sätete täpse sisuga. Eeltöö käigus tõstsid sidusrühmad esile vajadust viia merendus- ja kalandussektori kehtivad tervishoiu ja tööohutuse sätted kooskõlla selliste hiljutiste ILO konventsioonidega nagu ILO 2007. aasta kalandustöö konventsioon. On selge, et kokkulepe täiendab praegust ELi tervishoiu ja tööohutuse õigustikku ning viib selle vastavusse kõnealuse konventsiooniga. ELi tervishoiu ja tööohutuse raamistiku eelseisva läbivaatamise käigus tuleb kokkulepet arvesse võtta.

EL aitab kalurite elamis- ja töötingimuste parandamisele kaasa ka ühise kalanduspoliitikaga (ÜKP),⁵ mille eesmärk on tagada, et püügitegevus ja vesiviljelus toetaksid pikaajaliselt keskkonnaalast, majanduslikku ja sotsiaalset jätkusuutlikkust. Tervetest kalavarudest tõuseb omakorda kasu kaluritele. Ressursside säästev majandamine suurendab ELi kalandussektori konkurentsivõimet ja aitab luua uusi töökohti.

ÜKP eesmärged edendatakse ka rahvusvahelisel tasandil, tagades, et ELi ettevõtjate püügitegevus ELi vetest väljaspool põhineb samadel põhimõtetel ja standarditel, mida rakendatakse liidu õiguse alusel, ning edendades võrdseid võimalusi ELi ja kolmandate riikide käitajatele. Selleks püüab EL aktiivselt juhtida piirkondlike ja rahvusvaheliste kalandusorganisatsioonide tulemuslikkuse parandamist, et paremini kaitsta ja majandada nende pädevusse kuuluvaid mere bioloogilisi ressursse, sealhulgas võideldes ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu⁶.

Halvad ohutus- ja tervishoiustandardid ning viletsad töötingimused on nii ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi ajend kui ka üks selle tagajärgi. Ühest küljest võivad käitajad tegeleda ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga, sest sellega kaasneb vähe tervise-, ohutus- ja muid töötingimustega seotud kontrollid. Teisest küljest on ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevatel laevadel töötavaid isikuid lihtsam ekspluateerida, sest puudub võimalus tagada inimväärset töötingimused ebaseaduslikult tegutseval laeval. Kalurite sotsiaalse olukorra parandamisega vähendatakse eeldatavasti kuritarvitamise ohtu ning suurendatakse ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelemise kulukust, muutes selle vähem atraktiivseks valikuks. ILO konventsioonide täielik rakendamine kogu maailmas avaldaks seega positiivset mõju nii kalurite töötingimustele kui ka ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi piiramisele. ILO kalandustöö konventsiooni käsitleva sotsiaalpartnerite kokkuleppe lisamine ELi õigusaktidesse annab ELile parema positsiooni konventsiooni rakendamise edendamiseks partnerriikides üle kogu maailma.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22–61).

⁶ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1–32).

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

ELi toimimise lepingu artikli 155 lõikes 2 on sätestatud, et „*liidu tasandil sõlmitud kokkuleppeid rakendatakse tööturu osapoolte ja liikmesriikide kehtivate menetluste või tavade kohaselt, artiklis 153 käsitletud küsimustes aga allakirjutanute ühisel taotlusel nõukogu otsusega komisjoni ettepaneku põhjal. Sellest teavitatakse Euroopa Parlamenti.*“

Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 153 lõike 1 punktidega a ja b on COGECA, ETFi ja Europêche'i vahelise kokkuleppe eesmärk parandada merekalalaevade töötajate töö- ja elamistingimusi seoses pardal tehtava töö, teenistustingimuste, eluruumide ja toitlustamise, tööohutuse ja tervisekaitse ning meditsiiniabi miinimumnõuetega. Artikli 155 lõige 2 on seega sobiv õiguslik alus komisjoni ettepaneku jaoks.

• Subsidiaarsus

Vajadus ELi meetmete järele tuleneb asjaolust, et merekalandus on piiriülene sektor, mille tegevus on ülemaailmne. Kalalaevad sõidavad mitme ELi liikmesriigi lipu all ning tegutsevad ka väljaspool asjaomase ELi liikmesriigi territoriaalvett muude liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ja rahvusvahelistes vetes. Euroopa Liidu ookeanilaevastik tegutseb rahvusvahelistes vetes (avamerel) ja kolmandate riikidega sõlmitud kahepoolsete lepingute alusel.

Hoolimata nõukogu otsusest, millega volitatakse ELi liikmesriike ratifitseerima ILO konventsiooni nr 188,⁷ on ratifitseerimine kulgenud väga aeglaselt. Kui konventsiooni ratifitseerivad ainult mõned ELi liikmesriigid, ei taga see ELis kaluritele ühetaolisi inimväärseid elamis- ja töötingimusi ega loo ELi liikmesriikidele omavahelises konkurentsivõrdseid võimalusi. Sellise olukorraga kaasneks jätkuv erinevate standardite kehtimine eelkõige küsimustes, mida ei ole veel ELi õigusaktidega hõlmatud, näiteks kaluritele arstitõendite väljaandmine, nende kodumaale tagasi sõitmise õigus ja õigus saada ravi kaldal. Kalurite töötingimused jääksid ELi piires erinevaks. Lisaks tekitaks see konkurentsipositsioonide erinevuse konventsiooni ratifitseerinud liikmesriikide ja nende riikide vahel, kes seda teinud ei ole. Kavandatud direktiiv põhineb olemasolevatel rahvusvahelistel ja ELi standarditel ning selle puhul on arvesse võetud konkreetset kalandussektorile omast töökeskkonda. Direktiivi eesmärk on saavutada olukord, kus kaluritel on ühetaolised inimväärsed elamis- ja töötingimused ning ELi liikmesriikidel on võrdsed võimalused omavahelises konkurentsivõrdses; selleks tagatakse direktiivis osutatud ILO 2007. aasta kalandustöö konventsiooni standardite üheaegne jõustumine ja ühtne ülevõtmine kõigis ELi liikmesriikides. Direktiiviga viiakse kalurite olukord kooskõlla teiste merendusvaldkonna elukutsete olukorraga⁸.

• Proportsionaalsus

Kavandatud direktiiv vastab proportsionaalsuse nõudele, kuna sellega pürgitakse töötajate elamis- ja töötingimuste parandamiseks ning miinimumstandardeid kehtestava sidusa

⁷ Nõukogu 7. juuni 2010. aasta otsus 2010/321/EL, millega volitatakse liikmesriike ratifitseerima Euroopa Liidu huvides Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 2007. aasta kalandustöö konventsiooni (konventsioon nr 188) (ELT L 145, 11.6.2010, lk 12–12).

⁸ Selline õigusraamistik on ELis meremeeste jaoks juba olemas: nõukogu 16. veebruari 2009. aasta direktiiv 2009/13/EÜ, millega rakendatakse Euroopa Ühenduse Reederite Ühingu (ECSA) ja Euroopa Liidu Transporditöölise Ametiühingute Liidu (ETF) sõlmitud kokkulepet 2006. aasta meretöönormide konventsiooni kohta ja muudetakse direktiivi 1999/63/EÜ (ELT L 124, 20.5.2009, lk 30–50).

õigusraamistiku loomiseks seatud eesmärkide saavutamise poole. Direktiiv piirdub rangelt ILO 2007. aasta kalandustöö konventsioonis sisalduvate ajakohastatud standardite ülevõtmisega liidu õigusesse. Meetme aluseks on sektori tööandjate ja töötajate esindajate vahel sõlmitud kokkulepe.

Meetmega jäetakse ELi liikmesriikidele võimalus säilitada või kehtestada töötajate jaoks soodsamaid standardeid ja võimaldatakse paindlikult arvesse võtta oma riigi olukorra eripära. Sellest tulenevalt saavad liikmesriigid suhtuda paindlikult konkreetsete rakendusmeetmete valimisse.

- **Vahendi valik**

Kavandatud õigusakt on direktiiv. ELi toimimise lepingu artikli 155 lõikes 2 on mõistet „otsus“ kasutatud selle üldises tähenduses, et õigusakti saaks valida lähtuvalt ELi toimimise lepingu artiklist 288. Komisjoni ülesanne on teha ettepanek kõnealuses artiklis osutatud kolmest siduvast õigusaktist (määrus, direktiiv, otsus) kõige sobivama kohta.

ELi toimimise lepingu artiklis 296 on kirjas järgmine: „*Kui aluslepingutes ei täpsustata vastuvõetava õigusakti liiki, otsustavad institutsioonid selle igal üksikul juhul, lähtudes kohaldatavast menetlusest ja proportsionaalsuse põhimõttest.*“

Käesoleval juhul, võttes arvesse sotsiaalpartnerite kokkuleppe liiki ja sisu, on selge, et seda on kõige parem kohaldada sätete kaudu, mis võetakse liikmesriikide ja/või sotsiaalpartnerite poolt üle liikmesriigi õigusesse. Kõige sobivam õigusakt on seega nõukogu direktiiv. Samuti on komisjon seisukohal, et kokkulepet ei tuleks inkorporeerida, vaid see tuleks ettepanekule lisada.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulterimine sidusrühmadega**

ELi toimimise lepingu artikli 155 lõikes 1 on sätestatud, et kui ELi tasandi sotsiaalpartnerid soovivad, võivad nad astuda lepingulistesse suhetesse, sh sõlmida kokkuleppeid. ELi toimimise lepingu kohaselt ei pea nad eelnevalt konsulteerima muude huvitatud isikutega. Arvestades protsessi läbipaistvust ja sotsiaalpartneritele ELi toimimise lepingu artikliga 155 usaldatud rolli, ei ole toimunud täiendavat avalikku konsultatsiooni⁹.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Kokkuleppe rakendamise kaasnega kulu ja sellest saadava tulu hindamise hõlbustamiseks telliti välisuuring¹⁰. Konsultandid tegid kindlaks kõikide liikmesriikide asjaomased ametiasutused ja sotsiaalpartnerid ning küsisid neilt teavet liikmesriikide õigusaktide kohta, milles käsitletakse merekalandussektori töötajate elamis- ja töötingimusi, ning nende arvamust kokkuleppe rakendamise oodatava mõju kohta.

⁹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool_7_en.htm.

¹⁰ ICF International, „Study on Costs and Benefits of a Council Decision implementing the European sectoral social partners' Agreement concerning the implementation of the Work in Fishing Convention, 2007 of the ILO“, detsember 2015.

- **Proportsionaalne mõjuhindamine**

Parema õigusloome suuniste¹¹ kohaselt ning volinike kolleegiumil teadliku otsuse tegemise võimaldamiseks on komisjoni talitused koostanud proportsionaalse mõjuhinna, mis hõlmab muu hulgas hinnangut allakirjutanutate esindatusele ning kokkuleppe tingimuste õiguspärasusele, pidades silmas ELi õigusraamistikku.

- *ELi sotsiaalpartnerite esindatus*

Hinnates ELi sotsiaalpartnerite taotlust nende kokkuleppe rakendamiseks liidu õiguses vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 155, vaatleb komisjon sotsiaalpartnerite esindatust ja volitusi seoses kokkuleppega hõlmatud valdkonnaga. Sellega tagatakse, et taotlus on kooskõlas ELi toimimise lepingu sätetega ning et kokkuleppel on laialdane toetus nende hulgas, keda see tegelikult puudutab.

Komisjoni 20. mai 1998. aasta otsuse 98/500/EÜ artikli 1 kohaselt peaksid Euroopa tasandi sotsiaalpartnerid vastama järgmistele kriteeriumidele: „a) *esindavad konkreetseid valdkondi või ametialasid ning on Euroopa tasandil organiseerunud;*

b) *koosnevad organisatsioonidest, mis on liikmesriikide tööturu osapoolte struktuuri lahutamatu ja tunnustatud osa, suudavad pidada läbirääkimisi kokkulepete sõlmimiseks ning on esindatud mitmes liikmesriigis ning*

c) *neil on asjakohased struktuurid, mis tagavad tõhusa osalemise komiteede töös.*“

Need tingimused oleksid pidanud olema täidetud kokkuleppe sõlmimise ajal. Kokkuleppe allkirjastamise ajal ei olnud Horvaatia veel ELi liikmesriik. ELi sotsiaalpartnerite esindatuse hindamiseks korraldas Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fond (Eurofound) 2012. aastal uuringu.

Kokkuleppes käsitletakse töötingimusi merekalanduse valdkonnas, mis vastab merekalanduse valdkondliku sotsiaaldialoogi komitee valdkondlikule piiritlusele. Seega komitee vastutusalasse kuuluv valdkond ja kokkuleppega hõlmatav valdkond kattuvad. Komitees osalevad sotsiaalpartnerid on tööandjate poolt Europêche ja COGECA ning töötajate poolt ETF.

Eurofoundi 2012. esindatuse uuringu kohaselt on Europêche'il liikmeid 11 ELi liikmesriigist¹². Kahel tööandjate organisatsioonil on vaatelejastaatus (LV ja LT).

COGECA esindab Euroopa põllumajandus-, metsandus- ja kalandussektori ning põllumajandusühistute üldisi ja konkreetseid huve. Sellesse kuulub merekalandusega seotud liikmeid 11 liikmesriigist¹³. Võttes arvesse nii COGECA kui ka Europêche'i liikmeid, tähendab see, et tööandjate poolt on komitees kokku esindatud 16 liikmesriiki.

Töötajate poolt kuulub ETFi merekalandusega seotud liikmeid 11 liikmesriigist¹⁴. Seega ei ole esindatud 11 liikmesriigi¹⁵ kalurid. Samas töötab sektori tööhõivenäitajate kohaselt enamikus kõnealustest riikidest merekalandussektoris ligikaudu 1 000 töötajat (mitmes

¹¹ SWD(2015) 111 (final).

¹² BE, DE, DK, ES, FR, EL, IT, NL, PL, SE ja UK.

¹³ CY, DE, EE, ES, FR, EL, IE, IT, MT, NL ja SI.

¹⁴ BE, BG, DE, DK, ES, FR, IT, NL, PL, PT ja UK.

¹⁵ CY, EE, EL, IE, FI, LV, LT, MT, RO, SE, SI.

kõnealuses liikmesriigis on tööhõive selles sektoris oluliselt väiksem). Kuigi Irimaal, Kreekas, Rumeenias ja Rootsis on kalureid rohkem kui tuhat, on väga suur osa neist füüsilisest isikust ettevõtjad.

Kokkuvõtteks võib öelda, et kui Portugal ja Rumeenia välja arvata, siis ei ole liikmesriike, kelle merekalandusega tegelevate tööandjate organisatsioon ei oleks Euroopa tasandil esindatud; samuti tuleb arvesse võtta asjaolu, et kõnealune sektor on Rumeenias suhteliselt väike. Kaheksa liikmesriiki, mis moodustavad sektorist tööhõive koondnäitajate poolst 84 % ja täistööaja ekvivalendi alusel 87 %, on ELi sotsiaaldialoogis esindatud. Sellest järeldub, et kokkuleppe sõlminud sotsiaalpartnerid esindavad asjaomast sektorit ja võivad seega taotleda, et komisjon rakendaks kokkulepet vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 155.

- *Tingimuste õiguspärasus*

Komisjon on uurinud kokkuleppe õiguspärasust. Komisjon on kontrollinud kõiki kokkuleppe tingimusi ega ole leidnud ühtegi, mis oleks vastuolus liidu õigusega. Kohustused, mida võidakse liikmesriikide suhtes kehtestada, ei tulene otseselt sotsiaalpartnerite sõlmitud kokkuleppest. Pigem tulenevad need kokkuleppe rakendamisest nõukogu otsuse ehk direktiivi alusel. Kokkuleppe kohaldamisala ja sisu piirduvad ELi toimimise lepingu artikli 153 lõikes 1 loetletud valdkondadega. Kokkuleppe teatavate sätete laiendamine füüsilisest isikust ettevõtjatele ei ole vastuolus artikli 153 lõike 1 punktiga a, sest lõppeesmärk ning sätete füüsilisest isikust ettevõtjatele laiendamise tingimuse kehtestamise siht on kaitsta sama laeva pardal töötavate isikute tervist ja ohutust. Selline sätete laiendamine kehtib juba kõnealuse sektori suhtes kohaldatavas praeguses ELi töötervishoiu ja tööohutuse õigustikus. Kokkuleppe artikli 3 lõige 3 sisaldab kaitsetaseme säilitamise tingimust, millega tagatakse töötajatele kehtiva kaitsetaseme säilitamine. Kokkuleppe artiklis 4 on sätestatud, et kokkuleppe ei mõjuta ühtegi seadust, otsust või tava ega kalalaevareederite ja kalurite vahel sõlmitud lepingut, mis tagab kaluritele kõnealuses kokkuleppes sätestatust soodsamad tingimused.

- *Poliitikavariandid ning kulude-tulude analüüs*

Komisjon saab allakirjutanute kõnealuse kokkuleppe seadusandliku aktiga rakendamist käsitleva taotluse üksnes heaks kiita või tagasi lükata. Komisjon ei saa muuta kokkuleppe teksti. Komisjon ei saa nõuda, et ELi tasandi sotsiaalpartnerid rakendaksid oma kokkulepet iseseisvalt, sest ELi toimimise lepingu artikli 155 lõike 2 kohaselt on kokkuleppe seadusandliku aktiga rakendamine sotsiaalpartneritele antud õigus.

Seega võib komisjon kaaluda ainult ühte poliitikavarianti. Ettepanekule lisatud proportsionaalses mõjuhinnangus oli kõnealust poliitikavarianti (st kokkuleppes sätestatud meetmeid) hinnatud ja võrreldud alusstsenaariumiga (st ELi tasandil täiendavate meetmete võtmata jätmisega).

Analüüsi tulemused näitavad, et üldiselt ei ole oodata märkimisväärset kulude suurenemist. Kulud varieeruvad liikmesriigiti sõltuvalt sellest, mil määral liikmesriikide õigusaktid praegu kokkuleppele vastavad. Osa kuludest on ühekordsed (nt kulud, mis on seotud kokkuleppe ülevõtmisega liikmesriikide õigusaktidesse) ja teatavad kulud korduvad (nt korrapärast uuendamist vajavate arstitõenditega seotud kulud, kodumaale tagasisõitmisega seotud kulud jne).

Nende liikmesriikide jaoks, kes juba täidavad enamikku lepingu sätetest, on kulud piiratud. Liikmesriikide jaoks, kes peavad muutma oma õigusakte, näiteks seoses arstitõendite

väljaandmise, kodumaale tagasi sõitmise õiguse ja riskihindamisega, jääb kulu ühe töötaja või ettevõtte kohta üldiselt proportsionaalseks saavutatava eesmärgiga. Üldiselt jäävad kodumaale tagasisõitmise, arstitõendite ja riskihindamisega seotud kulud hinnanguliselt 1,3–8 miljoni euro vahele. Võttes arvesse, et sektori aastakäive on 6,9 miljardit eurot, moodustaksid need kulud kuni 0,11 % sektori kogukäibest.

Kokkuleppe tulemusena parandatakse merekalandussektori töötajate töö- ja elamistingimusi seoses tööaja, vanuse alammäära, arstitõendite, riskihindamise, eluruumide ning laeva pardal toidu ja veega varustamise ja meditsiiniabi osutamisega. Sellega luuakse samuti kogu ELis sektori osaliste jaoks võrdsed võimalused, sest kehtestatakse ELi-üleised miinimumnõuded.

Tööandjate jaoks toob tööõnnetuste ja -vigastuste ning kutsehaiguste vähenemine kaasa tootlikkuse kasvu, madalamad hüvitistega seotud kulud ja tööjõu volavuse kahanemise. Töötajatele tähendab see õnnetuste ja/või haiguste riski vähenemist. Seega kahaneb ka töövõime kaotuse risk. Lisaks võimaldab miinimumnõuete kehtestamine töötajatel kauem sektoris töötada. Samuti suurendab see sektori atraktiivsust noorte ja oskustöötajate seas.

Riikide ametiasutuste jaoks toob miinimumnõuete kehtestamine kaasa sotsiaal- ja tervishoiukulude vähenemise. Töötajatele, tööandjatele ja riikide ametiasutustele toob kõnealune samm viieaastase perioodi vältel hinnanguliselt 1,2–19,7 miljonit eurot kasu.

Variantide võrdluse ja kulude-tulude analüüsi põhjal saab järeldada, et kokkuleppe tulemusena saavutatakse seotud eesmärgid üldiselt mõistlike kuludega ning selle rakendamine direktiivi kaudu on asjakohane.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Peaaegu 90 % merekalandussektori ettevõtetest on mikroettevõtted, kellele kuulub ainult üks laev. Olemasolevate andmete põhjal võib eeldada, et suur osa nendest on omaniku käitatavad laevad või laevad, mida käitab kipper ning mille pardal veel üks või kaks füüsilisest isikust ettevõtjat või palgatöötajat. Kokkulepet ei kohaldata omanikest käitajate suhtes, sest neid peetakse füüsilisest isikust ettevõtjaks.

Merekalandussektori erilise ülesehituse tõttu mõjutab kokkuleppe peamiselt mikroettevõtteid, kus on palgatöötajaid või kus füüsilisest isikust ettevõtjad töötavad koos palgatöötajatega. Siiski on ebatõenäoline, et see mõjutab negatiivselt nende konkurentsivõimet võrreldes praeguse olukorraga. Miinimumnõuete kehtestamine ELi tasandil aitab tagada võrdsed tingimused ja parandada seeläbi nende ettevõtete konkurentsipositsiooni. Paremate töötingimustega kaasneb suurem tootlikkus ning tööõnnetuste ja -vigastuste ning kutsehaigustega seotud kulude ja tööjõu volavuse vähenemine.

Lisaks hõlmab kokkuleppe võimalust, mille kohaselt liikmesriigid võivad teatavate kaluri- või laevakategooriate puhul kokkulepet viie aasta jooksul järk-järgult rakendada.

- **Põhiõigused**

Ettepaneku eesmärgid on kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga, eelkõige õigustega, mis on kaitstud artiklitega 20 (võrdsus seaduse ees), 31 (head ja õiglased töötingimused) ja 32 (keeld kasutada laste tööjõudu ja noorte töötajate kaitse).

4. MÕJU EELARVELE

Käesolev ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakendusavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Ilma et see piiraks kokkuleppe selliste sätete kohaldamist, mis käsitlevad allakirjutanutepoolset jälgimist ja läbivaatamist, kontrollib Euroopa Komisjon pärast tööandjate ja töövõtjatega Euroopa tasandil konsulteerimist kokkulepet rakendava direktiivi rakendamist. Euroopa Komisjon hindab direktiivi viis aastat pärast selle jõustumist.

- **Selgitavad dokumendid**

Liikmesriigid peavad komisjonile edastama direktiivi riiklikku õigusse ülevõtvate sätete teksti ning nende sätete ja kõnealuse direktiivi vastavustabeli. Direktiiv hõlmab paljusid kalurite elamis- ja töötingimustega seotud aspekte, näiteks tööaega, vanuse alammäära, töölepingu sisu, tööohutust ja -tervishoidu, kalurite tervisetõendeid ja mehitamisnõudeid. Seega on õigusakti ettepanekuga hõlmatud küsimused liikmesriikides reeglina sätestatud mitmes õigusaktis (tööseadus, tervishoiu- ja ohutusalsed õigusaktid, valdkondlikud õigusaktid), mis nõuab süsteemset käsitusviisi ja tõlgendamist.

Samuti käsitletakse õigusakti ettepanekus mitut küsimust, mida ei ole varem ELi õigusaktides sätestatud ning mis on seotud näiteks arstitõendite väljaandmise, toidu ja vee kvaliteedi konkreetsete üksikasjade ning kalalaevadel olevate eluruumide konkreetsete üksikasjadega. Nende uute sätete ja lahenduste ülevõtmise kohta on vaja üheselt mõistetavat teavet, et tagada vastavus ettepanekus esitatud miinimumnõuetele. See võimaldab komisjonil tagada direktiivi nõuete rakendamise, mis on ette nähtud selleks, et kaitsta töötajate ohutust ja tervist, võimaldada ettevõtjatele suuremat paindlikkust ja edendada ettevõtjate ausat konkurentsi.

Selgitavate dokumentide esitamisega kaasnev hinnanguline täiendav halduskoormus on proportsionaalne (see on ühekordne ega eelda paljude organisatsioonide kaasamist). Selgitavate dokumentide koostamine on tõhusam, kui seda teevad liikmesriigid.

Eespool öeldut silmas pidades tehakse ettepanek, et liikmesriigid teavitaksid komisjoni ülevõtmismeetmetest, esitades ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi sätete ja liikmesriikide ülevõtvate õigusaktide vastavate osade vahel.

- **Euroopa Majanduspiirkond**

Kavandatavas õigusaktis käsitletakse Euroopa Majanduspiirkonnaga seotud küsimust, mistõttu tuleks seda kohaldada ka Euroopa Majanduspiirkonnas.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepaneku struktuur on järgmine.

Artikkel 1

Selle artikliga muudetakse kokkuleppe sotsiaalpartnerite jaoks siduvaks, mis on nõukogu otsuse eesmärk vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 155 lõikele 2.

Artikkel 2

Artiklis 2 sätestatakse, et direktiiviga nähakse ette üksnes miinimumnõuded ning liikmesriikidele jäetakse vabadus võtta vastu meetmed, mis on asjaomases valdkonnas töötajate jaoks soodsamad. Artikli eesmärk on tagada selgesõnaliselt töötajate jaoks juba saavutatud kaitstuse tase ja kindlustada, et kohaldatakse ainult kõige soodsamaid töökaitse standardeid.

Artiklid 3–6

Artiklid 3–6 sisaldavad tavapäraseid sätteid liikmesriigi õigusesse ülevõtmise kohta, sealhulgas kohustust näha ette tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused. Artikkel 5 sisaldab aruande esitamise sätet. Artikli 5 eesmärk on jälgida direktiivi rakendamist ja kohaldamist liikmesriikides seoses kõnealuse sektori elamis- ja töötingimustega ning korraldada hindamine. Selleks vaadatakse läbi sektoris esinenud õnnetuste, töö käigus saadud vigastuste ja terviseprobleemide arvuga seotud andmed.

Artiklis 6 viidatakse direktiivi jõustumise kuupäevale. Artiklis 7 täpsustatakse adressaadid.

Ettepaneku lisa sätete üksikasjalik selgitus

Artikkel 1 (Mõisted)

Kokkuleppes määratletakse järgmiste mõistete tähendus: a) püügioperatsioonid, b) kaubanduslik kalapüük, c) pädev asutus, d) konsulteerimine, e) kalalaevareeder või omanik, f) kalur, g) kaluri tööleping, h) kalalaev või laev, i) pikkus, j) loodsirgete vaheline pikkus, k) kipper, l) värbamis- ja vahendustalitused, m) eratööhõivebüroo. Lõikes 2 sätestatakse kokkuleppes kasutatavate mõistete tähendused.

Artikkel 2 (Kohaldamisala)

Artiklis 2 sätestatakse, et kokkulepet kohaldatakse kõikide kalurite suhtes, kes töötavad kalalaeval, mis tegeleb kaubandusliku kalapüügiga ja mis on registreeritud ELi liikmesriigis või sõidab selle lipu all. Kokkulepet kohaldatakse ka koos palgatöötajatega sama laeva pardal töötavate füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kalurite suhtes, et tagada samal laeval töötavate kalurite üldise ohutuse ja tervise kaitse. Selle sätte laiendamine füüsilisest isikust ettevõtjatele on kooskõlas kehtivate ELi õigusaktidega. Artikli 2 lõikes 2 sätestatakse, et kui tekib kahtlus, kas laev tegeleb kutselise kalapüügiga, peab küsimuse lahendama pädev asutus pärast konsulteerimist. Artikli 2 lõikes 3 sätestatakse, et liikmesriigid võivad pärast konsulteerimist laiendada 24 meetri pikkustel ja pikematel laevadel töötavate kalurite suhtes kokkuleppes sätestatud kaitset kaluritele, kes töötavad alla 24-meetristel laevadel.

Artikkel 3 (Kokkuleppe kohaldamine)

Lõikes 1 sätestatakse, et liikmesriik võib objektiivsetel põhjustel jätta pärast konsulteerimist kokkuleppe nõuetest või selle teatavatest sätetest välja piiratud kategooria kalurid või kalalaevad, kui kokkuleppe kohaldamine tekitab olulisi eriprobleeme, pidades silmas asjaomaste kalurite konkreetseid teenistustingimusi või kalalaevade püügitegevust. Lõikes 2 sätestatakse, et kui lõike 1 alusel jäetakse teatavad kalurite või kalalaevade kategooriad välja, peab pädev asutus laiendama järk-järgult kokkulepet kõikide asjaomaste kategooriate

kaluritele ja kalalaevadele viie aasta jooksul alates kõnealuse kokkuleppe jõustumisest. Lõige 3 sisaldab kaitsetaseme säilitamise sätet.

Artikkel 4 (Soodsamate tingimuste säte)

See artikkel sisaldab soodsamate tingimuste sätet, mille kohaselt ei tohi kokkulepe mõjutada ühtegi seadust, otsust või tava, mis tagab kaluritele kokkuleppes sätestatud soodsamad tingimused.

Artikkel 5 (Kalalaevareederite, kiprite ja kalurite kohustused)

Artikli 5 lõikes 1 sätestatakse, et selle kohaldamine ei piira direktiivi 93/103/EÜ¹⁶ kohaldamist. Lõikes 2 sätestatakse kalalaevareederi kohustus tagada, et kiplil on vajalikud vahendid ja võimalused kokkuleppe kohustuste täitmiseks. Artikli 5 lõikes 3 esitatakse mittetäielik loetelu kipri erinevatest kohustustest, mida täites ta tagab pardal viibivate kalurite ohutuse. Artikli 5 lõikes 4 sätestatakse, et kalalaevareeder ei tohi takistada kiplil selliste otsuste tegemist, mis on vajalikud kalurite ja laeva ohutuse ning laeva ohutu juhtimise ja käitamise tagamiseks. Artikli 5 lõikes 5 sätestatakse kalurite kohustus täita kipri seaduslikke korraldusi ning järgida kohaldatavaid ohutus- ja tervisekaitsemeetmeid.

Artikkel 6 (Vanuse alammäär)

Artikli 6 kohaldamine ei piira direktiivi 94/33/EÜ¹⁷ kohaldamist. Vastavalt lõikele 2 on vanuse alammäär kalalaeval töötamiseks 16 aastat, tingimusel et noor inimene ei ole riigisiseste õigusaktide kohaselt enam koolikohustuslane. 15 aasta vanustel isikutel, kes saavad kalanduse alal kutseõpet, on lubatud töötada kalalaeva pardal samadel tingimustel.

Artikli 6 lõikes 3 sätestatakse, et pädev asutus võib lubada 15 aasta vanustel isikutel teha koolivaheaegadel kergem tööd. Pädev asutus peab pärast konsulteerimist määrama kindlaks lubatud tööliigid ning sellise töö tegemise tingimused ja nõutavad puhkeajad. Artikli 6 lõikes 4 sätestatakse, et vanuse alammäär laeval selliste tööde määramisel, mille laad või tegemise tingimused seavad tõenäoliselt ohtu noorte inimeste tervise, ohutuse, füüsilise, vaimse või sotsiaalse arengu, hariduse või kõlbluse, on 18 aastat. Artikli 6 lõikes 5 sätestatakse, et kõnealused tegevused määratakse kindlaks riigisiseste õigusnormidega või pädeva asutuse poolt pärast konsulteerimist. Artikli 6 lõikes 6 sätestatakse, et selles vanuses noored võivad neid tegevusi sooritada tingimusel, et nende tervis, ohutus, füüsiline, vaimne ja sotsiaalne areng, haridus ja kõlblus on täielikult kaitstud ning nad on saanud piisava eriväljaõppe või kutseõppe ning enne merele minekut ohutusalase põhiväljaõppe.

Artikli 6 lõikes 7 määratletakse mõiste „öö“. Kõnealuse lõike kohaselt on alla 18 aasta vanustel isikutel öötöö tegemine keelatud. Pädev asutus võib teha öötöö piirangust erandi, kui see takistaks kalurite tõhusat väljaõpet või kui tööülesande eripära või tunnustatud koolitusprogramm nõuab, et alla 18 aasta vanused kalurid täidaksid tööülesandeid öösel. Pädev asutus peab tegema pärast konsulteerimist kindlaks, et öötöö ei avalda kahjulikku mõju nende tervisele ega heaolule. Artikli 6 lõige 8 sisaldab soodsamate tingimuste sätet.

Artiklid 7–9 (Arstlik läbivaatus / arstitõend)

¹⁶ Nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv 93/103/EÜ kalalaevade pardal kohaldatavate tööohutuse ja -tervishoiu miinimumnõuete kohta (kolmeteistkümnnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 307, 13.12.1993, lk 1–17).

¹⁷ Nõukogu 22. juuni 1994. aasta direktiiv 94/33/EÜ noorte kaitse kohta tööl (EÜT L 216, 20.8.1994, lk 12–20).

Artikkel 7

Artikli 7 lõikes 1 sätestatakse, et kaluritel peab olema kehtiv arstitõend, mis kinnitab nende sobivust oma tööülesannete täitmiseks pardal. Lõikes 2 sätestatakse, et lõike 1 kohaldamisest võib teha erandeid, võttes arvesse kalurite ohutust ja tervisekaitset, laeva suurust, meditsiiniabi kättesaadavust ja evakueerimisvõimalusi, reisi kestust, laeva tegevuspiirkonda ning püügioperatsiooni liiki. Lõikes 3 sätestatakse, et neid erandeid ei tohi kohaldada kalurite suhtes, kes töötavad 24 meetri pikkusel või pikemal kalalaeval või laeval, mis tavaliselt jääb merele kauemaks kui kolmeks päevaks. Kiireloomulistel juhtudel võib pädev asutus lubada kaluril töötada piiratud ja kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul kuni arstitõendi saamiseni ja üksnes tingimusel, et kaluril on hiljutise kuupäevaga aegunud arstitõend.

Artikkel 8

Artiklis 8 sätestatakse, et liikmesriigid peavad võtma vastu õigusnormid või muud meetmed, millega nähakse ette arstliku läbivaatuse laad ja sagedus ning arstitõendite vorm, sisu ja kehtivus. Samuti peavad liikmesriigid vastu võtma õigusnormid või muud meetmed, millega nähakse ette õigus täiendavale läbivaatusele teise sõltumatu arsti poolt, kelle liikmesriik on määranud vaheisikuks, kui arstitõendi andmisest keeldutakse või kui isikule antakse arstitõend, kuigi ta on teatanud, et ta ei suuda tööülesandeid täita, või kui arstitõendi andmisest keeldutakse, kuigi sellise keeldumise tinginud meditsiinilisi põhjusi enam ei esine.

Artikkel 9

Artiklis 9 sätestatakse täiendavad miinimumnõuded nende kalurite arstitõendite jaoks, kes töötavad 24 meetri pikkusel või pikemal kalalaeval või laeval, mis tavaliselt jääb merele kauemaks kui kolmeks päevaks.

Artikkel 10 (Mehitamine)

Artiklis 10 sätestatakse, et kalalaevareederid peavad tagama, et nende kalalaevad on laeva ohutuks juhtimiseks ja tööks piisavalt ja turvaliselt mehitatud ning pädeva kibri juhtimise all. Kalurite piirarvu ei ole välja toodud. Lõikes 2 kehtestatakse üksikasjalikumad nõuded 24 meetri pikkustele või pikematele laevadele. Lõikega 3 antakse pädevale asutusele võimalus kehtestada 24 meetri pikkustele või pikematele laevadele alternatiivsed nõuded. Need peavad hõlbustama kõnealuse artikli ja artikli 11 eesmärkide saavutamist, vastama lõikes 2 sätestatud nõuetele ning ei tohi ohtu seada kalurite tervist ja ohutust.

Artikkel 11 (Töö- ja puhkeaeg)

Artiklis 11 kehtestatakse kõnealuse kokkuleppe kohaldamisalasse kuuluvate kalurite töö- ja puhkeaeg, sätestades keskmiseks nädalaseks tööajaks 48 tundi kuni 12 kuu pikkuse võrdlusperioodi kohta. Eespool nimetatud kalurite suhtes ei kohaldata direktiivi 2003/88/EÜ¹⁸ artikleid 3–6, 8 ja 21. Teiste kalurite suhtes kohaldatakse jätkuvalt direktiivi 2003/88/EÜ.

Lõikes 2 sätestatakse, et kalurite tervise ja ohutuse kaitsmiseks ning väsimuse piiramiseks tuleb kehtestada maksimaalne tööaeg ja minimaalne puhkeaeg teatava ajavahemiku kohta, võttes arvesse lõigetes 3 ja 4 sätestatud piiranguid. Kehtestamine toimub õigus- ja haldusnormide või kollektiivlepingutega. Lõikes 3 sätestatakse maksimaalne tööaeg ja

¹⁸ Euroopa parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, 18.11.2003, lk 9–19).

minimaalne puhkeaeg 24-tunnise ajavahemiku jooksul ning maksimaalne tööaeg seitsmepäevase ajavahemiku jooksul. Lõikes 4 sätestatakse piirangud puhkeaja jaotamisele.

Lõikega 5 lubatakse erandeid maksimaalsetest võrdlusperioodidest, maksimaalsest tööajast ja minimaalsest puhkeajast objektiivsetel või tehnilistel või töökorralduslikel põhjustel. Sellised erandid peavad võimalikult palju vastama sätestatud normidele ja nendega võidakse lubada ka kompenseeriva puhkuse andmist. Nende puhul võidakse arvesse võtta ka sagedasemaid või pikemaid puhkeaege või kaluritele kompenseeriva puhkuse andmist. Lõikes 6 sätestatakse, et kui tööaja ja puhkeaja piirangute suhtes on lubatud kohaldada erandeid, antakse kaluritele niipea kui võimalik kompenseerivat puhkeaege.

Lõikes 7 sätestatakse, et hädaolukordades võib kipper nõuda töötajalt ületunnitööd, mis on vajalik isikute, püügi või laeva ohutuse tagamiseks või hädas olevate isikute või laevade abistamiseks, kuni tavaolukord on taastatud. Kipper peab tagama, et pärast tavaolukorra taastumist antakse graafikujärgsel puhkeajal töötanud kaluritele piisavalt kompenseerivat puhkeaege.

Lõikega 8 nähakse ette, et ELi liikmesriigid võivad sätestada, et kalurid, kes töötavad kalalaevadel, mis vastavalt seadusele ei tohi tegutseda pikema aja jooksul kui üks kuu, peavad võtma sellel ajavahemikul põhipuhkust.

Artikkel 12 (Munsterroll)

Artiklis sätestatakse, et igal kalalaeval peab olema munsterroll. Munsterroll tuleb enne laeva lahkumist või kohe pärast laeva lahkumist edastada volitatud isikutele kaldal. Pädev asutus määrab kindlaks, kellele, millal ja mis eesmärgil munsterroll tuleb esitada.

Kaluri tööleping (artiklid 13–18)

Artikkel 13

Artiklis 13 sätestatakse, et artiklite 14–18 kohaldamine ei piira direktiivi 91/553/EÜ¹⁹ kohaldamist.

Artikkel 14

Artiklis sätestatakse, et iga liikmesriik peab nõudma riigisiseste õigusnormide või muude meetmetega, et kalalaeval töötavatel kaluritel oleks kirjalik tööleping, mis on neile arusaadav. Kaluri tööleping peab olema koosõlas kokkuleppe sätetega ja eelkõige selle I lisaga, mis sisaldab miinimumnõudeid andmetele, mida kaluri tööleping peab sisaldama.

Artikkel 15

ELi liikmesriigid peavad vastu võtma õigusnormid või muud meetmed, et kehtestada kord, millega tagatakse järgmine: a) kaluril on enne kaluri töölepingu sõlmimist võimalus selle kohta nõu küsida; b) kui see on asjakohane, sellise lepingu alusel tehtava tööga seotud dokumentide säilitamine; ja c) kaluri töölepinguga seotud vaidluste lahendamise viis.

Artikkel 16

¹⁹ Nõukogu 14. oktoobri 1991. aasta direktiiv 91/533/EMÜ tööandja kohustuse kohta teavitada töötajaid töölepingu või töösuhte tingimustest (EÜT L 288, 18.10.1991, lk 32–35).

Artiklis sätestatakse, et kaluri töölepingu üks eksemplar antakse kalurile. Kooskõlas riigisisese õiguse ja tavaga antakse selle koopia teistele asjaomastele isikutele nende taotlusel. Kaluri töölepingu koopia peab olema ka laeva pardal ja kättesaadav kaluritele.

Artikkel 17

Artiklis sätestatakse, et artikleid 14–16 ja kokkuleppe I lisa ei kohaldata kalalaevareederite suhtes, kes töötavad laevas üksi.

Artikkel 18

Artiklis sätestatakse kalalaevareederi kohustus tagada, et igal laeva pardal töötaval kaluril on kirjalik kaluri tööleping. Sellele töölepingule peavad olema alla kirjutanud kõik lepingupoole, st kalur, tööandja ja/või esindajad või teised asjaomased pooled.

Artikkel 19 (Kodumaale tagasisõit)

Artikli 19 lõikes 1 sätestatakse, et ELi liikmesriigid peavad tagama, et nende lipu all sõitvatel või nende registrisse kantud ja teise riigi sadamasse sisenevatel kalalaevadel töötavatel kaluritel on õigus kodumaale tagasi sõita. Kodumaale tagasi sõitmise õigus kehtib juhul, kui kaluri tööleping on lõppenud või see on ühe või enama lepingupoole poolt põhjendatult lõpetatud või kui kalur ei ole enam võimeline täitma kaluri töölepinguga nõutud tööülesandeid või ei saa temalt konkreetsetes tingimustes nende täitmist eeldada (nt tööõnnetuste ja -vigastuste ning kutsehaiguste korral). Kodumaale tagasi sõitmise õigus kehtib ka kalurite kohta, kes viiakse eespool nimetatud põhjustel laevalt üle välisriigi sadamasse.

Artikli 19 lõikes 2 sätestatakse, et kodumaale tagasisõidu kulud kannab kalalaevareeder, välja arvatud juhul, kui kooskõlas riigisiseste õigusnormide või muude meetmetega on leitud, et kalur on jätnud arvestataval määral oma töölepingu kohustused täitmata. Artikli 19 lõike 3 kohaselt peavad ELi liikmesriigid nägema ette täpsed asjaolud, mis annavad kaluritele õiguse kodumaale tagasisõiduks, nagu näiteks maksimaalne teenistusaeg pardal, ja sihtkohad, kuhu kalurid võivad tagasi sõita.

Artikli 19 lõikes 4 sätestatakse, et kui kalalaevareeder ei korralda kodumaale tagasisõitu, peab selle korraldama liikmesriik. Liikmesriik saab õiguse nõuda need kulud sisse kalalaevareederilt. Artikli 19 lõikega 5 antakse kalalaevareederile õigus nõuda kõnealused kulud sisse kolmandate isikutega sõlmitud lepingute alusel.

Artikkel 20 (Erasektori pakutavad tööturuteenused)

Artikli 20 lõikes 1 sätestatakse, et kõnealuse artikli kohaldamine ei piira direktiivi 2008/104/EÜ²⁰ kohaldamist. Artikli 20 lõikes 2 selgitatakse, et kõnealuse artikli tähenduses koosnevad tööturuteenused värbamis- ja vahendusteenustest ning eratööhõivebüroode pakutavatest teenustest. Artikli 20 lõikega 3 nõutakse, et liikmesriik keelaks eratööhõivebüroodel kasutada vahendeid, mehhanisme või nimekirju, mis on kavandatud takistama kalurite töölerakendamist. Kalur ei tasu otseselt ega kaudselt, tervikuna ega osaliselt lõivusid ega muid tasusid erasektori pakutavate tööturuteenuste eest. Artikli 20 lõikes 4 sätestatakse, et ILO kalandustöö konventsiooni ratifitseerinud liikmesriikidel on lubatud

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/104/EÜ renditöö kohta (ELT L 327, 5.12.2008, lk 9–14).

jaotada teatavad kõnealuse konventsiooni kohased kohustused eratööhõivebüroodele, kui neile on antud selline õigus. Arvesse tuleb võtta konventsiooniga ettenähtud piiranguid.

Kokkuleppe artiklid 21–25 sisaldavad töötervishoidu ja -ohutust käsitlevaid sätteid, eelkõige seoses toitlustamise ja eluruumidega.

Artikli 21 lõikes 1 sätestatakse, et artiklite 21–25 kohaldamine ei piira direktiivi 93/103/EÜ kohaldamist. Artiklite 22–25 kohaldamist käsitlevate riigisiseste õigusnormide puhul tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta hügieeni ning üldist ohutust, tervist ja mugavust.

Vastavalt artiklile 22 peavad liikmesriigid vastu võtma õigusnormid või muud meetmed seoses nende lipu all sõitvatel või nende registrisse kantud kalalaevadel olevate eluruumide, toitlustamise ja joogiveega. Artiklis 23 sätestatakse, et ELi liikmesriik peab võtma vastu õigusnormid või muud meetmed, mis nõuavad, et eluruumid on piisava kvaliteedi ja suurusega ning laeva teenindamist ja kalurite pardal elamise ajavahemikku silmas pidades asjakohaselt varustatud. Eelkõige tuleb arvesse võtta artiklis 23 loetletud küsimusi, nagu kalalaevade ehitus- või ümberehituskavade heakskiitmine seoses eluruumidega; elu- ja kambüüsiruumide hooldus; ventilatsioon, küte, jahutus ja valgustus; ülemäärase müra ja vibratsiooni leevendamine; mitmesuguste ruumide ja eluruumide paiknemine, suurus, ehitusmaterjalid, sisustus ja varustus; sanitaarsõlmed ning piisava külma ja kuumade veega varustamine, samuti kokkuleppe nõuetele mittevastavate eluruumide kohta esitatud kaebuste reageerimise kord.

Artiklis 24 sätestatakse, et ELi liikmesriigid peavad võtma vastu õigusnormid või muud meetmed seoses laeva pardal oleva toidu ja veega. Eelkõige peab pardal olev ja seal serveeritav toit olema piisava toiteväärtuse ja kvaliteediga ning seda peab olema piisavas koguses. Joogivesi peab olema piisava kvaliteediga ja seda peab olema piisavas koguses. Kalalaevareeder peab varustama kalureid toidu ja veega tasuta. Koosõlas riigisiseste õigusnormidega saab selle kulu kui tegevuskulu siiski hüvitada, kui see on ette nähtud kasumiosa eest töötamise süsteemi reguleeriva kollektiivlepingu või kaluri töölepinguga. Õigusnormid või muud meetmed, mille ELi liikmesriigid artiklite 22–24 ülevõtmiseks vastu võtavad, peavad jõustama täielikult kokkuleppe II lisa eluruumide kohta kalalaeval.

Artiklid 26–31 käsitlevad tervisekaitset ja meditsiiniabi ning kaitset tööga seotud haiguse, vigastuse või surma korral.

Artikliga 26 nõutakse, et ELi liikmesriigid võtaksid vastu õigusnormid või muud meetmed, millega tagatakse, et nende lipu all sõitvate või nende registrisse kantud kalalaevade pardal olevatel kaluritel on raske vigastuse või haiguse korral õigus saada ravi kaldal ja õigus ravi saamiseks õigeaegselt kaldale pääseda. Kalalaevareeder tagab kalurile meditsiiniabi ja tervisekaitse, kui kalur on laeva pardal või kui kalur on toimetatud sadamasse, mis asub väljaspool kaluri sotsiaalkindlustuskaitse eest vastutavat riiki. Tööga seotud haiguse või vigastuse korral peab kaluril olema täiendav võimalus saada asjakohast meditsiiniabi vastavalt riigisisestele õigusnormidele ja tavale. Artikli 27 kohaselt kehtivad artikli 26 punktis b nimetatud meditsiiniabi ja tervisekaitse suhtes direktiivi 92/92/EMÜ²¹ ja kokkuleppe artikli 28 sätteid. See peab hõlmama ka ravi ning sellega seotud materiaalsel abi ja toetust, kui kalur on toimetatud sadamasse, mis asub väljaspool kaluri sotsiaalkindlustuskaitse eest vastutavat riiki.

²¹ Nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiiv 92/29/EMÜ ohutuse ja tervishoiu miinimumnõuete kohta, et osutada paremaid raviteenuseid laevadel (EÜT L 113, 30.4.1992, lk 19–36).

Vastavalt kokkuleppe artiklile 28 peavad ELi liikmesriigid võtma vastu õigusnormid või muud meetmed, millega kehtestatakse lisaks direktiivi 92/29/EMÜ sätetele täiendavad nõuded, võttes muu hulgas arvesse laeva tegevuspiirkonda ja reisi pikkust ning pardal olevate kalurite arvu. Lisaks sätestatakse kõnealuses artiklis, et laevad peavad meditsiiniliste konsultatsioonide saamiseks olema varustatud raadio- või satelliitsidevahenditega ning laevadel peab olema pädeva asutuse poolt vastu võetud või heaks kiidetud meditsiinijuhend või „International Medical Guide for Ships” viimane väljaanne.

Artiklis 29 sätestatakse, et ELi liikmesriigid peavad võtma vastu õigusnormid või muud meetmed, millega nõutakse, et a) kalurile osutatakse artikli 26 punktis b ja artiklis 28 sätestatud meditsiiniabi tasuta; b) kuni kalur on kodumaale tagasi sõitnud, kannab kalalaevareeder meditsiiniabikulud ulatuses, mida ei kata kaluri sotsiaalkindlustuskaitse eest vastutav riik.

Artiklis 30 sätestatakse, et riigisisesed õigusnormid võivad lubada välistada kalalaevareederi vastutuse meditsiiniabikulude katmise eest, kui vigastus tekkis muul viisil kui kalalaeva teenistuses või kui haigust varjati töölevõtmisel või kui kalalaevareeder tõestab, et vigastus või haigus on tingitud kaluripoolsest tahtlikust kohustuste rikkumisest.

Artikli 31 lõikega 1 kohustatakse ELi liikmesriike võtma meetmeid, et tagada kaluritele kaitse tööga seotud haiguse, vigastuse või surma korral. Artikli 31 lõikes 2 sätestatakse, et tööõnnetusest tingitud haiguse või vigastuse korral on kaluril õigus saada hüvitist kooskõlas riigisisesete õigusnormidega. Artikli 31 lõike 3 kohaselt vastutab kaitse ja hüvitamise eest kalalaevareeder, kui seda ei kata sotsiaalkindlustuskaitse eest vastutava riigi sotsiaalkindlustussüsteem. Artikli 32 kohaselt võib kalalaevareeder tagada kokkuleppe artiklite 29 ja 31 kohased finantskohustused kindlustuse või muude skeemidega.

Artiklid 33–36 käsitlevad tööohutust ja tervishoidu ning õnnetuste ärahoidmist.

Artiklis 33 sätestatakse, et artiklite 34–36 kohaldamine ei piira direktiivide 89/391/EMÜ,²² 92/29/EMÜ²³ ja 93/103/EÜ²⁴ kohaldamist.

Artiklis 34 sätestatakse, et ELi liikmesriigid peavad võtma vastu õigusnormid või muud meetmed kutsehaiguste ning töövigastuste ja õnnetuste ärahoidmiseks, sealhulgas riski hindamiseks ja -juhtimiseks ning kalurite väljaõppeks. Kalurite väljaõpe peab hõlmama ka nende poolt kasutatavate püügivahendite käsitlemist ja püügioperatsioone, milles nad tööle rakendatakse. Selle hulka kuuluvad kalalaevareederite, kalurite ja muude isikute kohustused, võttes nõuetekohaselt arvesse alla 18 aasta vanuste kalurite tervishoidu ja -ohutust. Samuti peavad riigisisesed õigusnormid ja muud meetmed hõlmama laevade pardal toimunud õnnetustest teatamist ja nende uurimist ning tööohutuse ja tervishoiu ühiskomisjonide või (pärast konsulteerimist liikmesriikide sotsiaalpartneritega) muude asjakohaste organite moodustamist.

Artiklit 35 kohaldatakse kõikide kalalaevade suhtes, arvestades pardal olevate kalurite arvu, laeva tegevuspiirkonda ja reisi kestust. Kõnealuses artiklis kehtestatakse pädevate asutuste ja

²² Nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ töötajate tervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta (EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1–8).

²³ Nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiiv 92/29/EMÜ ohutuse ja tervishoiu miinimumnõuete kohta, et osutada paremaid raviteenuseid laevadel (EÜT L 113, 30.4.1992, lk 19–36).

²⁴ Nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv 93/103/EÜ kalalaevade pardal kohaldatavate tööohutuse ja -tervishoiu miinimumnõuete kohta (kolmeteistkümnnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 307, 13.12.1993, lk 1–17).

kalalaevareederi kohustused seoses kutschaiguste ning töövigastuste ja -õnnetuste ärahoidmisega ning riskihindamise ja -juhtimisega. Lisaks kehtestatakse artiklis ka kohustused seoses kaluritele antava varustust, töömeetodeid ja ohutuslaseid põhitõdesid käsitleva teabe ja väljaõppega ning kalurite varustamisega isikliku kaitserõivastuse ja -vahenditega.

Artiklis 36 sätestatakse, et kalurid või nende esindajad peavad osalema riski hindamisel.

Artikkel 37 (Muudatused)

Artiklis sätestatakse, et kokkuleppe ja selle lisade kohaldamine tuleb vaadata läbi, kui seda nõuab üks allakirjutanutest, pärast ILO 2007. aasta kalandustöö konventsiooni sätete iga muutmist. Kokkuleppe kohaldamine vaadatakse läbi, kui seda nõuab üks allakirjutanutest, pärast liidu õigustiku iga muutmist, mis võib mõjutada kõnealust kokkulepet.

Artikkel 38 (Lõppsätted)

Artiklis sätestatakse, et kokkulepe jõustub ILO 2007. aasta kalandustöö konventsiooni jõustumise kuupäeval.

I lisa (Kaluri tööleping) täpsustatakse kaluri töölepingu sisu.

II lisa (Eluruumid kalalaeval)

Lisas täpsustatakse selle kohaldamisala ja võimalik laiendamine (kui see on pädeva asutuse arvates teostatav ja/või võimalik). Lisa hõlmab mitmeid konkreetseid küsimusi seoses pardal olevate eluruumidega, samuti sätteid sellistes küsimustes nagu toit ja joogivesi ning kipri poolt või tema korraldusel tehtavad kontrollid. Kõnealuses lisa sätestatakse järgmised mõisted: a) kokkulepe; b) uus kalalaev, c) olemasolev laev.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega rakendatakse 21. mai 2012. aasta (muudetud 8. mail 2013) kokkulepet, mille sõlmisid Euroopa Liidu põllumajandusühistute üldine liit (COGECA), Euroopa Transporditöötajate Föderatsioon (ETF) ja Euroopa Liidu kalandusettevõtete riiklike organisatsioonide ühendus (EUROPÊCHE) ning mis käsitleb Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 2007. aasta kalandustöö konventsiooni rakendamist

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut (edaspidi „ELi toimimise leping”), eriti selle artikli 155 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) ELi toimimise lepingu artikli 155 lõike 2 kohaselt võivad tööturu osapooled (edaspidi „sotsiaalpartnerid”) ühiselt taotleda, et liidu tasandil sõlmitud kokkuleppeid rakendataks nõukogu otsusega komisjoni ettepaneku põhjal.
- (2) Rahvusvaheline Tööorganisatsioon võttis 14. juunil 2007 vastu 2007. aasta kalandustöö konventsiooni²⁵ eesmärgiga luua ühtne ja sidus vahend, et täiendada selles sektoris elamis- ja töötingimustega seotud rahvusvahelisi standardeid, hõlmates kalurite suhtes kohaldatavate kehtivate rahvusvaheliste konventsioonide ja soovitude läbivaadatud ja ajakohastatud standardeid ning samuti muudes rahvusvahelistes tööd käsitlevates konventsioonides sisalduvaid aluspõhimõtteid.
- (3) Komisjon konsulteeris sotsiaalpartneritega vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 154 lõikele 2 küsimuses, kas 2007. aasta kalandustöö konventsiooni²⁶ sätete kohaldamist liidus tuleks edendada.

²⁵ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188

²⁶ KOM(2007) 591 (lõplik).

- (4) Euroopa Liidu põllumajandusühistute üldine liit, Euroopa Transporditöötajate Föderatsioon ja Euroopa Liidu kalandusettevõtete riiklike organisatsioonide ühendus sõlmisid 8. mail 2013 kokkuleppe, mis käsitleb 2007. aasta kalandustöö konventsiooni rakendamist (edaspidi „kokkulepe“), soovides astuda esimese sammu, mis aitab kaasa ELi sotsiaalõigustiku kodifitseerimisele kalandussektoris, ja luua ELi merekalandussektoris võrdsed võimalused. 10. mail 2013 taotlesid nimetatud organisatsioonid, et komisjon rakendaks nende kokkulepet nõukogu otsusega vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 155 lõikele 2.
- (5) Asutamislepingu artikli 288 tähenduses on kokkuleppe rakendamiseks sobiv õigusakt direktiiv.
- (6) Komisjon on koostanud ettepaneku direktiivi kohta vastavalt oma 20. mai 1998. aasta teatisele sotsiaalse dialoogi kohandamise ja edendamise kohta ühenduse tasandil²⁷, võttes arvesse allakirjutanute esindajastaatust ning kokkuleppe iga klausli seaduslikkust.
- (7) Käesoleva direktiivi sätetega ei tohiks piirata selliste kehtivate liidu sätete kohaldamist, mis on konkreetsemad ja/või millega tagatakse kalurite kõrgem kaitstuse tase.
- (8) Käesolevat direktiivi ei tohiks kasutada selleks, et põhjendada töötajate kaitstuse üldise taseme vähendamist kokkuleppega hõlmatud valdkondades.
- (9) Käesolevas direktiivis ja sellele lisatud kokkuleppes sätestatakse miinimumnõuded; liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid võivad säilitada või kehtestada soodsamaid sätteid.
- (10) Ilma et see piiraks kokkuleppe selliste sätete kohaldamist, mis käsitlevad sotsiaalpartneritepoolset jälgimist ja läbivaatamist ELi tasandil, kontrollib Euroopa Komisjon käesoleva direktiivi ja kokkuleppe rakendamist ning korraldab hindamise.
- (11) Direktiiv jõustub samal ajal kui 2007. aasta kalandustöö konventsioon ning sotsiaalpartnerid soovivad, et direktiivi riigisisese rakendamise meetmed ei jõustuks enne nimetatud konventsiooni jõustumise kuupäeva.
- (12) Kokkulepet kohaldatakse kalurite suhtes, kes töötavad mis tahes ülesannetes töölepingu alusel või on töösuhtes kalalaevadel, mis tegelevad kaubandusliku kalapüügiga ja mis sõidavad ELi liikmesriigi lipu all või mis on registreeritud ELi liikmesriigis.
- (13) Selleks et kaitsta nende kalurite tööohutust ja tervist, kes töötavad mis tahes ülesannetes töölepingu alusel või on töösuhtes, võidakse kokkulepet kohaldada ka teiste kalurite suhtes, kes viibivad sama kalalaeva pardal.
- (14) Kokkuleppes kasutatud ja konkreetset määratlemata mõistete puhul võivad liikmesriigid määratleda need kooskõlas riigisisese õiguse ja tavaga, nagu seda tehakse ka muude sotsiaalpoliitikat käsitlevate ja samu mõisteid kasutavate direktiivide puhul, tingimusel et need määratlused on kokkuleppe sisuga kooskõlas.

²⁷ KOM(1998) 322 (lõplik).

- (15) Käesoleva direktiivi ja sellele lisatud kokkuleppe puhul tuleks arvesse võtta püügivõimsuse haldamist käsitlevaid sätteid, mida on esile tõstetud määruses (EL) nr 1380/2013²⁸.
- (16) Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi rakendamise usaldada sotsiaalpartneritele nende ühise taotluse alusel, tingimusel et liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et igal ajal tagada käesoleva direktiiviga kehtestatud tulemused.
- (17) Komisjon on teavitanud Euroopa Parlamenti vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 155 lõikele 2, edastades kokkulepet sisaldava direktiivi ettepaneku teksti.
- (18) Käesolevas direktiivis järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhiõigusi ja aluspõhimõtteid ning eelkõige selle artikleid 20, 31 ja 32.
- (19) Kuna liikmesriigid ei suuda piisavalt saavutada käesoleva direktiivi eesmärke, millega püütakse parandada töötajate elamis- ja töötingimusi ning kaitsta nende tervist ja ohutust merekalandussektoris, mille tegevus on piiriline ja toimub eri liikmesriikide lipu all, siis on neid parem saavutada liidu tasandil, mistõttu võib Euroopa Liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artikli 5 lõikes 3 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. ELi lepingu artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (20) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta²⁹ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja liikmesriikide ülevõtvate õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiiviga rakendatakse kokkulepet, mille Euroopa Liidu põllumajandusühistute üldine liit, Euroopa Transporditöötajate Föderatsioon ja Euroopa Liidu kalandusettevõtete riiklike organisatsioonide ühendus sõlmisid 8. mail 2013 seoses Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 2007. aasta kalandustöö konventsiooni rakendamisega.

Kokkuleppe tekst on esitatud käesoleva direktiivi lisas.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võivad säilitada või kehtestada käesoleva direktiivi sätetest soodsamad sätted.

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013).

²⁹ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

2. Käesoleva direktiivi rakendamine ei õigusta mingil juhul töötajate üldise kaitstuse taseme alandamist direktiiviga reguleeritavas valdkonnas. See ei piira liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite õigust võtta olukorra muutudes vastu teistsuguseid õigus- ja haldusnorme või kehtestada lepingulise korra, mis erineb käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal kehtinud korrast, tingimusel et alati täidetakse käesoleva direktiiviga ette nähtud miinimumnõudeid.
3. Käesoleva direktiivi kohaldamise ja tõlgendamise ega ei piirata selliste liidu või liikmesriikide õigusnormide või tava kohaldamist, millega nähakse asjaomastele töötajatele ette soodsamad tingimused.

Artikkel 3

Liikmesriigid määravad kindlaks karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud liikmesriikide sätete rikkumise korral. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [*kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist*]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste õigus- ja haldusnormide teksti.

Artikkel 5

Komisjon esitab pärast liikmesriikide ja sotsiaalpartneritega liidu tasandil konsulteerimist aruande nõukogule käesoleva direktiivi rakendamise, kohaldamise ja hindamise kohta hiljemalt viis aastat pärast artiklis 6 sätestatud kuupäeva.

Artikkel 6

Käesolev direktiiv jõustub ILO 2007. aasta kalandustöö konventsiooni jõustumise kuupäeval.

Artikkel 7

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*